

ombudsman
už 20 let pomáháme bez rozdílu

Dětský domov Kroměříž

Zpráva z návštěvy zařízení zaměřené na zvládnutí epidemie COVID-19

Adresa zařízení:	U Sýpek 1306/3, 767 01 Kroměříž
Zřizovatel:	Zlínský kraj
Ředitelka:	Mgr. Renáta Konečná
Typ zařízení:	dětský domov
Kapacita:	24 dětí
Datum návštěvy:	22. května 2020
Datum vydání zprávy:	15. června 2020
Návštěvu provedli:	Mgr. Monika Šimůnková, Mgr. Bc. Tereza Gajdušková, Mgr. Štěpán Jílka

Mgr. Monika Šimůnková
zástupkyně veřejného ochránce práv

Úvodní informace

Systematická návštěva a její cíl

Od roku 2006 veřejný ochránce práv plní **úkoly národního preventivního mechanismu** podle Opčního protokolu k Úmluvě proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.¹ Současný ochránce JUDr. Stanislav Křeček tuto část své působnosti přenesl na svou zástupkyni, tedy na mě.²

Proto **systematicky navštěvuji místa (zařízení)**, kde se nacházejí nebo mohou nacházet osoby omezené na svobodě, a to jak z moci úřední, tak v důsledku závislosti na poskytované péči. Dětské domovy jsou jedním ze zařízení, jež mohu navštívit.³

Cílem návštěv je **posílit ochranu před špatným zacházením**.⁴ Návštěvy realizuji i v této době ovlivněné epidemií onemocnění COVID-19. Jsem si vědoma závažnosti situace a zásahu do již tak komplikovaného chodu zařízení. Plním však svůj zákonný úkol a pracovníci Kanceláře veřejného ochránce práv,⁵ konkrétně právníci, odborníci z oblasti sociálních služeb a všeobecné a psychiatrické sestry, které provedením návštěvy zpravidla pověřuji, postupují obezřetně s respektem k situaci v zařízení. Samozřejmostí je používání ochranných pomůcek, dodržování stanovených preventivních opatření, negativní výsledek testování na onemocnění COVID-19 a absence jakýchkoliv příznaků onemocnění.

Vzhledem k situaci probíhají současné návštěvy **po předchozím telefonickém ohlášení**. Návštěva spočívá v rozhovoru s ředitelem, prohlídce zařízení, rozhovorech se zaměstnanci a dětmi a studiu vnitřních předpisů zařízení vydaných v souvislosti s epidemií onemocnění COVID-19. Ve zprávě se soustředím pouze na aspekty špatného zacházení, které bezprostředně souvisejí s dopady epidemie onemocnění COVID-19.

Cílem návštěv je zjistit, **jakým způsobem epidemie zasáhla do života v zařízení**. Jaká opatření zařízení v souvislosti s ní přijala, z jakých informací a pokynů přitom vycházela,

1 Na základě § 1 odst. 3 a 4 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

2 Podle § 2 odst. 4 zákona o veřejném ochránci práv. Více na www.ochrance.cz, v sekci *Veřejný ochránce práv, Rozdělení působnosti*.

3 Podle § 1 odst. 4 písm. a) zákona o veřejném ochránci práv.

4 Špatným zacházením se rozumí jednání, které nerespektuje lidskou důstojnost a dosahuje určitého stupně závažnosti (samo o sobě, nebo při kumulativním účinku jednotlivých zásahů). Ve školských zařízeních pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy může mít špatné zacházení například podobu špatných materiálních podmínek, pokud by jimi byla překročena nevyhnutelná míra strádání a ponížení spojená s omezením osobní svobody, neprofesionálního jednání, nebo dokonce násilí ze strany personálu, nezajištění ochrany před ubližením nebo zneužitím ze strany třetích osob, nerespektování práva na soukromí, práva na rodinný život (neoprávněné omezování kontaktu s rodinou), nerespektování sociální autonomie či práva dítěte na spoluúčast při rozhodování o vlastním životě.

5 Podle § 25 odst. 6 zákona o veřejném ochránci práv.

a zda jimi nezákonně nezasáhla do práv dětí. Účelem návštěvy je působit preventivně pro případ, že by se situace v budoucnu opakovala.

Zpráva z návštěvy a vyjádření zařízení

Po každé návštěvě **sepíší zprávu**, ve které popíšu svá zjištění a případné **návrhy ke změně**. Zpráva slouží k dialogu se zařízením a jako vodítko k předcházení špatnému zacházení nebo jeho odstranění.

Zprávu zašlu zařízení **se žádostí o vyjádření** k popsáním zjištěním a navrženým opatřením.⁶ Pečlivě se zabývám sdělením (vysvětlením), které mi zařízení zašle. **Pokud budu vyjádření považovat za dostatečné**, vyrozumím o tom ředitele. Mohu si rovněž vyžádat doplňující vyjádření. Pokud vyjádření **zařízení nebudu považovat za dostatečná**, vyrozumím o tom nadřízený úřad (vládu, není-li nadřízeného úřadu), případně informuji veřejnost.⁷ Rovněž mohu přijet na tzv. následnou (opakovanou) návštěvu.

Po ukončení vzájemné komunikace **zveřejním anonymizovanou zprávu z návštěvy zařízení** (s výjimkou jmen osob pověřených vedením zařízení) **a obdržená vyjádření** na svých internetových stránkách⁸ a v databázi Evidence stanovisek ochránce (ESO).⁹

Pokud zjištění učiněná během návštěv poukážou na obecný (systémový) problém, oslovím s požadavkem na jeho nápravu příslušné orgány.

Charakteristika zařízení

Dětský domov Kroměříž je školským zařízením pro výkon ústavní a ochranné výchovy, jehož zřizovatelem je Zlínský kraj. Zařízení je určeno pro děti od 3 do 18 let s nařízenou ústavní výchovou, které nemají závažné poruchy chování, případně pro zletilé do 26 let, pokud se připravují na budoucí povolání. Maximální kapacita je 24 dětí.

Dětský domov sídlí v bytovém domě, který je součástí okolní městské zástavby nedaleko centra města. Organizačně je členěn do tří rodinných skupin po šesti až osmi dětech. V 1. a 2. rodinné skupině jsou převážně děti do 15 let. Starší děti jsou pak ve 3. rodinné skupině, která je řešena formou čtyř samostatných bytů (garsoniér). Tyto byty jsou v současné situaci používány pro potřeby karantény. Součástí zařízení je venkovní dvůr.

Průběh návštěvy

Návštěva proběhla dne 22. května 2020 po předchozím telefonickém ohlášení. Ohlášení bylo nestandardně provedeno z důvodu mimořádnosti návštěvy v době pandemie COVID-

6 Ustanovení § 21a odst. 3 a 4 zákona o veřejném ochránci práv.

7 Tzv. sankční opatření, u kterých se postupuje obdobně podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

8 Na stránkách www.ochrance.cz v sekci *Ochrana osob omezených na svobodě*.

9 Evidence stanovisek ochránce (ESO) je dostupná z <https://eso.ochrance.cz>.

19. Zaměstnanci Kanceláře veřejného ochránce práv (dále jen „Kanceláře“) předali ředitelce pověření k provedení návštěvy při jejím zahájení, vyžádali si potřebnou součinnost a dokumentaci.

Návštěvu provedla zástupkyně veřejného ochránce práv Mgr. Monika Šimůnková spolu s právníky Kanceláře Mgr. Bc. Terezou Gajduškovou a Mgr. Štěpánem Jílkou.

Zástupkyně veřejného ochránce práv a zaměstnanci Kanceláře navštívili všechny tři rodinné skupiny. Hovořili s ředitelkou zařízení, jejím zástupcem, vychovatelkami a přítomnými dětmi. Personál zařízení poskytl veškerou součinnost, za což děkují.

Zjištění z návštěvy

1. Krizové řízení během epidemie

Vzhledem k rapidnímu nárůstu šíření nákazy COVID-19 a reakcím vlády a Ministerstva zdravotnictví v průběhu března se ředitelka obávala zavlečení nákazy do zařízení a uvalení karantény na celý domov. Dne 11. 3. proto svolala schůzi všech zaměstnanců zařízení, kde je informovala o mimořádných opatřeních, jejichž účelem bylo předejít takovému scénáři. Následující den pak hromadně informovala i všechny umístěné děti na mimořádné komunitě. V průběhu trvání nouzového stavu ředitelka vypracovala krizový plán a stanovila mimořádná opatření pro návraty dětí z dovolenek. S koncem nouzového stavu ředitelka některá preventivní opatření a pravidla rozvolnila.

Podpora a metodické vedení ze strany Zlínského kraje, jakožto zřizovatele, a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“), jakožto gestora oblasti ústavní výchovy, nebyly zcela dostatečné. Ředitelka se nacházela ve stavu, kdy na jednu stranu cítila odpovědnost za bezpečnost umístěných dětí a personálu zařízení, avšak současně postrádala potřebné informace a doporučení, jak v dané situaci postupovat.

Složitost a nepřehlednost situace lze ilustrovat na příkladu pobytů dětí mimo zařízení (tzv. dovolenkách). Dne 11. 3. obdržela ředitelka doporučení MŠMT¹⁰, které stanovilo, že povolování dovolenek je plně v kompetenci ředitele školského zařízení ve spolupráci s orgánem sociálně-právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“), popřípadě s hygienickou stanicí, přičemž je nezbytné posoudit zejména vhodnost pobytu dítěte z hlediska zdravotních a hygienických podmínek. Následujícího dne ředitelka obdržela od MŠMT informační materiál k zákazu osobní přítomnosti žáků a studentů ve školách¹¹, v němž bylo uvedeno, že dotýčný zákaz se školských výchovných a ubytovacích zařízení přímo nedotýká, ale doporučuje se omezit jejich činnost v maximální možné míře. Ředitelka si nebyla jistá, zda si má tento pokyn vyložit tak, že má děti, u kterých to je vzhledem k rodinné situaci možné, poslat na dovolenky domů. Ředitelka také nevěděla, jaký režim mají dovolenky mít (zda dlouhodobý či krátkodobý) a jaká opatření bude muset přijmout po návratu dětí z dovolenek. Obrátila se tedy na zřizovatele, který ji odkázal na krajskou hygienickou stanicí. Od té se jí dostalo odpovědi, že rozhodování o dovolenkách je v její kompetenci. Ředitelka se tedy i po absolvování tohoto „kolečka“ dostala znovu zpět na začátek.

Použitelné informace a doporučení byla ředitelka nucena hledat spíše prostřednictvím neformální komunikace s okolními školskými zařízeními pro výkon ústavní a ochranné výchovy, která si mezi sebou sdílela praxi a konzultovala přijatá opatření. Na příslušný diagnostický ústav (Diagnostický ústav v Brně-Hlinkách) se ředitelka neobracela.

10 Doporučení MŠMT pro školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči ze dne 11. 3. 2020, č. j. MSMT-11933/2020-1.

11 Dokument s názvem „Informace k vyhlášení nouzového stavu“ ze dne 12. 3. 2020, č. j. MSMT-11703/2020-2.

Situace ředitelů tak byla minimálně v první fázi epidemie opravdu nezáviděníhodná. Nedostatek informací, kterému zařízení musela čelit v úvodu pobytu, považuji za **pochybení MŠMT. S ohledem na výše uvedené jsem se rozhodla, že po ukončení této minisérie návštěv oslovím ministra školství, mládeže a tělovýchovy, seznámím jej se svými poznatky z návštěv a požádám jej o vyhotovení jasných a srozumitelných pravidel (metodického materiálu) pro ředitele zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy tak, aby se nepřehledná situace neopakovala. Ředitelé by v podobných případech měli mít jasné informace, jak postupovat a jaká opatření přijmout, aby byl jejich postup v souladu se zákonem. Za tímto účelem ministra rovněž požádám, aby oslovil ředitele jednotlivých zařízení a zjistil, jakým praktickým problémům museli během epidemie čelit.**

2. Dostupnost ochranných pomůcek

Ochranné pomůcky pro děti i personál ředitelka zařízení poptávala u krajské hygienické stanice, která ji odkázala na zřizovatele. Zřizovatel ovšem zástupce dětských domovů informoval, že v případě roušek i desinfekce si budou muset pomoci vlastními silami.

Ochranné pomůcky nakonec zařízení získalo prostřednictvím nadací a soukromých sponzorů, kteří aktivně oslovovali zařízení hned v počátcích nouzového stavu a zjišťovali, jak mohou pomoci. V době návštěvy bylo zařízení zásobeno dostatečně.

Jak je z výše uvedeného patrné, v zásobování a distribuci nahradil zřizovatele a stát neziskový sektor a soukromé osoby. I toto vnímám jako nedostatek ze strany odpovědného resortu a zřizovatele a **i s tímto tématem po skončení této minisérie návštěv oslovím ministra školství, mládeže a tělovýchovy. Považuji za nutné, aby školská zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy byla zahrnuta do distribuční sítě ochranných pomůcek, a to na obdobné úrovni jako poskytovatelé sociálních služeb.**

3. Personální záležitosti zařízení

Všichni zaměstnanci po vypuknutí epidemie nadále chodili do práce. Nikdo nepožádal o volno z důvodu ošetřování člena rodiny, dovolenou atp. Ředitelka hned v počátcích upravila služby vychovatelů tak, aby vždy sloužili dva vychovatelé po dvanáctihodinových směnách. Vychovatelé byli přítomni v 1. a 2. rodinné skupině, přičemž byli současně k dispozici i starším dětem z 3. rodinné skupiny.

Před epidemií do zařízení pravidelně docházela externí psycholožka. Se začátkem karantény však byly její návštěvy přerušeny. Pochází totiž z okolí Litovle, tedy poblíž území, které bylo v souvislosti s výskytem nákazy uzavřeno.¹² Její návštěvy v zařízení byly opět obnoveny v půlce dubna. Jako dobrou praxi vnímám spolupráci zařízení s logopedkou. Ta s dětmi pracovala i v době karantény prostřednictvím on-line setkání.

12 Z rozhodnutí KHS Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, č. j. KHSOC/09179/2020/RED, bylo osobám s trvalým nebo jiným pobytem v určených katastrálních územích, včetně Litovle, od 16. 3. 2020 zakázáno opustit území obce.

Ředitelka obdržela i nabídku dobrovolníků z řad studentů Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Zprostředkovatelem této nabídky byla FICE – federace dětských domovů. S dotazem na možnost využití studentů, zejména při dopolední výuce dětí, se ředitelka obrátila na zřizovatele. Jeho odpověď byla spíše nedoporučující.

Osobně se domnívám, že případná rizika spojená s pohybem studentů v zařízení nepřeváží výhody, které by přinesla jejich výpomoc. Uvědomuji si náročnost práce vychovatelů, kteří v rámci své dvanáctihodinové směny absolvují s dětmi výuku a školní přípravu a vytvářejí program k vyplnění volného času, který děti nemohou trávit aktivitami mimo zařízení, typicky v zájmových kroužcích. **Domnívám se, že za současného dodržení hygienických opatření by zařízení mohlo těchto nabídek výpomoci využít.**

4. Kontakt dětí s rodinou (blízkými) během epidemie

Ředitelka se úpravě kontaktu dětí s rodinou a jejich blízkými začala zabývat hned v prvních dnech nouzového stavu. Jak již bylo popsáno v první kapitole, ředitelka postrádala informace a metodickou podporu ze strany odpovědných subjektů a obávala se zavlečení nákazy do zařízení, v důsledku čehož by byla na dětský domov uvalena karanténa. Považuji také za důležité zmínit, že ředitelka zařízení rozhodovala o podobě preventivních opatření a rozsahu s nimi spojených omezení v době, kdy počet osob nakažených onemocněním COVID-19 prudce stoupal a nebylo dost dobře možné predikovat další vývoj šíření viru. Ředitelka tak musela v podstatě ze dne na den začít poměřovat práva dětí na kontakt s jejich rodinami a blízkými se svou povinností zabezpečit zdraví a život dětí a personálu zařízení. S vědomím těchto skutečností pro případ, že by se podobná situace opakovala, formuluji následující doporučení.

4.1 Návštěvy dětí v zařízení

V souvislosti s vyhlášením nouzového stavu ředitelka plošně zakázala veškeré návštěvy zařízení. S rodinou a blízkými děti mohly komunikovat prostřednictvím telefonu, aplikace Messenger, Skype atp.

Uznávám, že v inkriminované době panovaly legitimní obavy z rizika zavlečení nákazy do zařízení, což pravděpodobně mělo vliv na rozhodování ředitelky o přijetí preventivních opatření a jejich podobě. Taková opatření však musí mít oporu v právních předpisech a nemohou nepřiměřeně zasahovat do práv dotčených osob. Domnívám se, že plošný zákaz návštěv ve školských zařízeních pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy tyto podmínky nesplňuje. Právo na kontakt dítěte s rodinou prostřednictvím osobních návštěv¹³ může být ředitelem zařízení omezeno pouze tehdy, kdy průběh návštěvy ohrožuje výchovu dítěte.¹⁴ V jiných případech ředitel zařízení není oprávněn realizaci návštěvy dítěte v zařízení bránit.

13 Ustanovení § 20 odst. 1 písm. n) zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZVÚOV“).

14 Ustanovení § 23 odst. 1 písm. e) ZVÚOV.

Obdobné závěry vyplývají i z doporučujícího stanoviska MŠMT ze dne 13. 3. 2020¹⁵, v němž zákaz návštěv dětí ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy není doporučován s využitím odkazu na mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví pro poskytovatele zdravotních služeb lůžkové péče, kterým se nařizuje zákaz návštěv pacientů s výjimkou nezletilých pacientů. V dalším metodickém doporučení ze dne 19. 3. 2020¹⁶ MŠMT uvedlo, že nahradit osobní styk nekontaktní formou komunikace je možné pouze po domluvě s dítětem a rodiči (případně blízkými osobami). K úvahám o plošném zakázání návštěv dětí v zařízení lze také využít stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) k činnosti zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc ze dne 17. 3. 2020.¹⁷ Z něj vyplývá, že zákaz návštěv by byl možný pouze za předpokladu, že by přímo vycházel z usnesení vlády nebo z mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví. Taková rozhodnutí však doposud vydána nebyla. Právo dítěte na styk s rodiči či jinými blízkými osobami včetně formy návštěv dítěte v zařízeních tedy není za nouzového stavu nijak pozastaveno nebo omezeno.

Plošně zakázat nebo omezit návštěvy by tedy bylo možné jen z důvodu nařízené karantény v daném zařízení, individuálně potom s ohledem na aktuální zdravotní stav konkrétního dítěte nebo jeho rodičů či jiných blízkých osob. V takových případech by však mělo školské zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy vycházet z rozhodnutí nebo doporučení orgánu ochrany veřejného zdraví (hygienické stanice) a ošetřujícího lékaře. Nikoli pouze z obecných opatření vlády České republiky.

Nerozporuji skutečnost, že návštěvy dětí představují riziko zavlečení nákazy do zařízení. Domnívám se však, že osobní kontakt je v některých případech nenahraditelný. Zvláště pak za krizové situace, kterou způsobila koronavirová epidemie, kdy se děti mohou potýkat s pocitem nejistoty, strachu a obav o zdraví svých blízkých. Namísto plošného zákazu návštěv tedy doporučuji přistoupit k řešení, které je šetrnější k právům dětí a jejich rodin či blízkých. Návštěvy mohou probíhat za dodržování hygienických opatření a v prostorech k tomu speciálně určených, případně i venku v areálu zařízení nebo jeho blízkosti, v závislosti na počasí.

Opatření:

1) Nezakazovat plošně návštěvy dětí v zařízení (průběžně).

15 Doporučení pro školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči, č. j. MSMT-11933/2020-2, které bylo dne 13. 3. 2020 rozesláno ředitelům školských zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy a zařízení preventivně výchovné péče.

16 Metodické doporučení MŠMT pro aktuální situace, č. j. MSMT-11933/2020-3, které bylo dne 19. 3. 2020 rozesláno ředitelům školských zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy a zařízení preventivně výchovné péče.

17 Souhrnné stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí k výkonu sociálně-právní ochrany dětí v situaci nouzového stavu a karanténních opatření ze dne 17. 3. 2020; dostupné z <https://www.mpsv.cz/web/cz/socialne-pravni-ochrana-deti1>.

4.2 Pobyty dětí mimo zařízení (tzv. dovolenky)

Za trvání nouzového stavu pobývaly mimo zařízení dvě děti. Tyto dovolenky jim byly prodlužovány vždy po 14 dnech, přičemž jedna trvala i v době návštěvy, druhá byla ukončena několik dnů před návštěvou na přání dotyčné dívky. Po jejím skončení byla dívka umístěna do karantény, kterou popisují v šesté kapitole. Jiné dovolenky po dobu nouzového stavu realizovány nebyly. První krátkodobé dovolenky byly zahájeny v den návštěvy. Dotyčné děti se měly vrátit po 9 dnech, přičemž se už nepředpokládá jejich následný pobyt v karanténě.

Také v případě dovolenek lze analogicky využít závěry obsažené v již dříve zmíněném stanovisku MPSV k činnosti zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Obdobně jako u zákazu návštěv stanovuje, že zakázat pobyt dětí mimo zařízení by bylo možné za předpokladu, že by zákaz přímo vycházel z usnesení vlády nebo z mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví. Neumožnit dítěti dovolenku by také případně bylo možné z důvodu nařízené karantény domácnosti rodičů či blízkých, resp. s ohledem na aktuální zdravotní stav dítěte a osob, u nichž má být dovolenka realizována. I zde by však mělo zařízení vycházet z rozhodnutí nebo doporučení orgánu ochrany veřejného zdraví (hygienické stanice) a ošetřujícího lékaře.

I s ohledem na v úvodu popsané problémy ředitelky získat informace o doporučeném postupu k povolování dovolenek v době epidemie považuji za vhodné formulovat doporučení, které může být v obdobných situacích návodem.

Opatření:

- 2) Nezakazovat plošně pobyty dětí mimo zařízení (průběžně).**

5. Vycházky dětí mimo areál zařízení

V souvislosti s nouzovým stavem ředitelka upravila režim samostatných vycházek. Děti z 3. rodinné skupiny, tedy starší 15 let, mohly denně na dvouhodinovou samostatnou vycházku za účelem obstarání základních životních potřeb, především nákupu potravin, hygienického zboží, kosmetiky atp. Mladším dětem z 1. a 2. rodinné skupiny samostatné vycházky povoleny nebyly. Ty mohly zařízení opustit pouze za doprovodu personálu. Zařízení pro ně také pravidelně pořádalo hromadné vycházky do přírody, kdy se autem dopravily za město do minimálně frekventovaných oblastí. S ukončením nouzového stavu ředitelka režim samostatných vycházek rozvolnila tak, že dětem z 3. rodinné skupiny povolila čtyřhodinové samostatné vycházky a dětem do 15 let povolila samostatné vycházky v délce jedné hodiny. Děti do 10 let mohou zařízení opustit pouze za doprovodu personálu.

Oceňuji, že ředitelka nepřistoupila k plošnému zákazu samostatných vycházek, jako tomu bylo v jiném zařízení, které jsem navštívila v souvislosti s mapováním dopadů epidemie onemocnění COVID-19 na chod a fungování školských zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy. Pozitivně hodnotím i skutečnost, že ředitelka přizpůsobovala režim samostatných vycházek obecně platným pravidlům přijatým vládou ČR, případně

jinými odpovědnými orgány, a pružně reagovala jak na omezení volného pohybu osob, tak i na jeho rozvolňování.

Domnívám se však, že striktní spojení režimu povolování samostatných vycházek pouze s věkem nemusí být k dětem vždy spravedlivé. Systém povolování samostatných vycházek proto doporučuji navázat na individuální posouzení zodpovědnosti každého dítěte a jeho porozumění důležitosti dodržování preventivních opatření a schopnosti jejich dodržování. Jinými slovy, považuji za nepřiměřeně omezující, pokud dítě, které je dostatečně samostatné, zodpovědné, a současně je zřejmé, že bude na vycházce dbát preventivních opatření a chápe jejich význam, bylo omezeno v samostatných vycházkách jen z toho důvodu, že mu ještě nebylo 15 let.

Opatření:

- 3) **Upravovat režim samostatných vycházek na základě individuálního posouzení dítěte (průběžně).**

6. Podmínky karantény a izolace dětí

Pro potřeby oddělení dětí s rizikem nákazy od ostatních dětí v zařízení ředitelka vyčlenila dva samostatné byty, ve kterých původně bydlely starší, dospívající děti. Jedná se o jednopokojové byty s vlastním sociálním zařízením a kuchyňkou. Děti jsou v karanténě po návratu do zařízení povinny zůstat 5 až 7 dnů. K dispozici mají televizi, počítač a přístup k internetu. Určený vychovatel jim v ochranných pomůckách několikrát denně nosí jídlo, případně suroviny k vaření, a každý večer jim měří teplotu. Děti v bytech nejsou zamčeny. V případě bezprostředně hrozícího nebezpečí je tak mohou kdykoli opustit. Pomoc si mohou přivolat prostřednictvím telefonu nebo internetu.

K podmínkám karantény a systému jejich fungování **nemám výhrad.**

Obr. 1 a 2 Obytný pokoj jednoho z karanténních bytů.

Přehled opatření k nápravě

Průběžně

- Nezakazovat plošně návštěvy dětí v zařízení (opatření č. 1).
- Nezakazovat plošně pobyty dětí mimo zařízení (opatření č. 2).
- Upravovat režim samostatných vycházek na základě individuálního posouzení dítěte (opatření č. 3).